

ภาคผนวก ก

ข้อมติการประชุมคณะกรรมการมรดกโลกในการประชุม สมัยที่ 31

(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

คณะกรรมการการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ

อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ

คณะกรรมการมรดกโลก

สมัยประชุมที่ 31

Christchurch ประเทศนิวซีแลนด์

23 มิถุนายน - 2 กรกฎาคม 2007

คณะกรรมการมรดกโลก

1. ได้ตรวจสอบเอกสาร WHC-07/31.COM/8B และ WHC-07/31.COM/INF.8B.1

2. รับทราบคำแถลงของประธานคณะกรรมการมรดกโลกซึ่งคณะผู้แทนกัมพูชาและไทยได้เห็นพ้องด้วยแล้วดังต่อไปนี้

“รัฐภาคีกัมพูชาและรัฐภาคีไทยเห็นพ้องกันอย่างเต็มที่ว่า ปราสาทพระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์มีคุณค่าสากลที่โดดเด่นและจะต้องได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกโดยเร็วที่สุด ดังนั้นกัมพูชาและไทยตกลงกันว่ากัมพูชาจะเสนอขึ้นทะเบียนปราสาทพระวิหารเป็นมรดกโลกอย่างเป็นทางการในสมัยประชุมที่ 32 ของคณะกรรมการมรดกโลกในปี 2008 โดยการสนับสนุนอย่างแข็งขันจากไทย

ทั้งสองฝ่ายได้เห็นพ้องกันด้วยว่าปราสาทจำเป็นต้องได้รับการเอาใจใส่อย่างรีบด่วนและต้องการการสนับสนุนทางการเงินและทางวิชาการจากนานาชาติ และต้องการความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างไทยและกัมพูชา

ทั้งสองฝ่ายเห็นพ้องกันต่อไปว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องทำการอนุรักษ์และจัดการปราสาทอย่างแข็งขัน รวมทั้งให้มีการพัฒนาแผนการจัดการที่เหมาะสมตามที่กำหนดโดยความในวรรค 108 ของแนวทางปฏิบัติ (Operational Guidelines) ซึ่งจะให้ประกันการคุ้มครองปราสาทแห่งนี้ในอนาคต

ทั้งสองฝ่ายมีความเข้าใจสืบเนื่องจากการปรึกษาหารือกับศูนย์มรดกโลกว่า ด้วยความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการสำหรับการพัฒนาแผนการบริหารจัดการ จะได้รับจากโครงการความช่วยเหลือระหว่างประเทศของศูนย์มรดกโลก”

3. รับรองว่าปราสาทพระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์มีความสำคัญระหว่างประเทศเป็นอย่างยิ่งและมีคุณค่าสากลที่โดดเด่นบนพื้นฐานของเงื่อนไข 1, 2 และ 4 ที่ประชุมเห็นชอบในหลักการว่าปราสาทควรได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก ที่ประชุมรับทราบว่ากระบวนการขึ้นทะเบียนอยู่ในระหว่างการดำเนินการ

4. ร้องขอรัฐภาคีกัมพูชาให้ทำการอนุรักษ์และบริหารจัดการปราสาทอย่างแข็งขัน โดยพัฒนาแผนบริหารจัดการที่เหมาะสมให้มีความคืบหน้าซึ่งจะทำให้ปราสาทพระวิหารได้รับการขึ้นทะเบียนอย่างเป็นทางการในการประชุมคณะกรรมการมรดกโลก สมัยที่ 32 ในปี ค.ศ. 2008

5. ร้องขอต่อรัฐภาคีกัมพูชาให้เสนอรายงานความคืบหน้าต่อศูนย์มรดกโลก ภายในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2008

ภาคผนวก ข

คำแถลงการณ์ร่วมไทย-กัมพูชา-ยูเนสโก

(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

คำแถลงการณ์ร่วมไทย-กัมพูชา ยูเนสโก ณ วันที่ 22 พฤษภาคม 2008

(เวลา 23.35 น.)

เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2008 ได้มีการประชุมระหว่าง นายสก อานน รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีของราชอาณาจักรกัมพูชา กับ นายณพล ปัทมะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของราชอาณาจักรไทย เพื่อสานต่อการหารือเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนปราสาทพระวิหารเป็นมรดกโลก การประชุมดังกล่าวจัดขึ้น ณ สำนักงานใหญ่ยูเนสโก กรุงปารีส โดยมีนางฟร็องซวส์ ร็วีย์เยร์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการใหญ่ฝ่ายวัฒนธรรมของยูเนสโก เอกอัครราชทูตฟรานเชสโก คาร์โซ นายอเชดิน เบต ชาวูธ นางปาโปลา ลือออน ซินีบาร์โตล และนายจิโอวานนี บอคคาร์ดี เข้าร่วมการประชุมด้วย

การประชุมเป็นไปอย่างฉันมิตรและด้วยความร่วมมืออันดี ในระหว่างการประชุมทั้งสองฝ่ายได้ตกลงกันดังนี้

1. ราชอาณาจักรไทยสนับสนุนการขอขึ้นทะเบียนปราสาทพระวิหารเป็นมรดกโลกซึ่งเสนอโดยกัมพูชา ในการประชุมคณะกรรมการมรดกโลก สมัยที่ 32 (ณ เมืองคิวเบก ประเทศแคนาดาในเดือนกรกฎาคม 2008) ขอบเขตของปราสาทปรากฏตาม N. 1 ในแผนผังที่จัดทำโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของกัมพูชาตามที่แนบมาพร้อมนี้ ทั้งนี้แผนผังดังกล่าวได้กำหนดเขตอนุรักษ์ (Buffer Zone) ทางทิศตะวันออกและทิศใต้ของตัวปราสาทไว้ด้วย ดังปรากฏตาม N. 2

2. ด้วยเจตนารมณ์แห่งไมตรีจิตและการประนีประนอม ราชอาณาจักรกัมพูชา ยอมรับว่าปราสาทพระวิหารจะได้รับการเสนอให้ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก โดยในขั้นนี้ไม่มีเขตอนุรักษ์ในพื้นที่ทางทิศเหนือ และทิศตะวันตกของตัวปราสาท

3. ให้ใช้แผนผังที่ระบุในย่อหน้าที่ 1 แทนแผนที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและรวมทั้ง (Schéma Directeur Pour Le Zonage de Preah Vihear) ตลอดจนการอ้างอิงโดยรูปภาพต่าง ๆ ทั้งหมดที่แสดงให้เห็นถึงเขตคุ้มครอง (Core Zone) หรือการกำหนดเขตอื่น ๆ

(Zonage) ในบริเวณปราสาทพระวิหารตามที่ระบุในเอกสารประกอบคำขอขึ้นทะเบียนของกัมพูชา

4. ในระหว่างที่ยังไม่มีผลของการปฏิบัติงานของคณะกรรมการเขตแดนร่วม (JBC) ในพื้นที่รอบตัวปราสาทพระวิหารทางทิศเหนือและทางทิศตะวันตกดังปรากฏตาม N. 3 ในแผนที่ที่ระบุในย่อหน้าที่ 1 ข้างต้น แผนบริหารจัดการในพื้นที่ดังกล่าวจะได้รับการจัดทำขึ้นร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของกัมพูชาและของไทย ให้บรรลุแผนบริหารจัดการดังกล่าวไว้ในแผนบริหารจัดการฉบับสุดท้ายสำหรับตัวปราสาทและพื้นที่รอบ ๆ ตัวปราสาทซึ่งจะต้องเสนอต่อศูนย์มรดกโลกภายในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2010 สำหรับการพิจารณาของคณะกรรมการมรดกโลกใน สมัยที่ 34 ในปี 2010

5. การขึ้นทะเบียนปราสาทพระวิหารเป็นมรดกโลกจะไม่มีผลกระทบต่อสิทธิของราชอาณาจักรกัมพูชาและราชอาณาจักรไทยในการสำรวจและจัดทำหลักเขตแดนของคณะกรรมการเขตแดนร่วม (JBC) ของทั้งสองประเทศ

6. ราชอาณาจักรกัมพูชาและราชอาณาจักรไทยขอแสดงความขอบคุณเป็นอย่างยิ่งต่อผู้อำนวยการใหญ่ยูเนสโก นายโคอิชิโร มัตซุอูระ สำหรับความช่วยเหลือในการอำนวยความสะดวกในกระบวนการอันนำไปสู่การขึ้นทะเบียนปราสาทพระวิหารเป็นมรดกโลก

ภาคผนวก ก

ข้อมติการประชุมคณะกรรมการมรดกโลกในการประชุม สมัยที่ 32

(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

ข้อมติ: 32COM 8 B.102

คณะกรรมการมรดกโลก

1. ได้ตรวจสอบเอกสาร WHC-08/32.com/INF.8B.Add2
2. โดยอ้างถึงข้อมติ 31 COM 8B.24 ซึ่งยอมรับ “ว่าสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งปราสาทพระวิหารมีความสำคัญระหว่างประเทศอย่างสูงและมีคุณค่าสากลที่โดดเด่นบนพื้นฐานของเกณฑ์ (1) (3) และ (4) และตกลงในหลักการว่าปราสาทพระวิหารควรได้รับการขึ้นทะเบียนในบัญชีมรดกโลก”
3. ได้บันทึกว่าความกีดหน้าโดยรัฐภาคีกัมพูชาไปสู่การพัฒนาแผนบริหารจัดการสำหรับทรัพย์สิน ดังร้องขอโดยคณะกรรมการ โดยข้อมติ 31 COM 8B.24 ที่นครโครสท์-เชิร์ช นิวซีแลนด์
4. ขอแสดงความขอบคุณต่อรัฐบาลเบลเยียม สหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส และอินเดีย ที่ให้การสนับสนุนการทำงานของผู้เชี่ยวชาญที่ช่วยเหลือในความพยายามครั้งนี้ และต่อรัฐบาลจีน และญี่ปุ่น และ ICCROM ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญที่มีค่าในกระบวนการนี้
5. รับรองว่าคำแถลงการณ์ร่วมฉบับเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน ค.ศ. 2008 โดยผู้แทนของรัฐบาลแห่งกัมพูชา และไทยกับยูเนสโก รวมทั้งร่างคำแถลงการณ์ร่วมซึ่งได้ลงนามเมื่อวันที่ 22 และ 23 พฤษภาคม ค.ศ. 2008 ในเอกสาร WHC 08/32.COM/INF.8B1.Add.2 ต้องไม่ใช่ตามการตัดสินใจของรัฐบาลที่ระงับผลของแถลงการณ์ร่วมภายหลังคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวของศาลปกครองไทยในเรื่องนี้
6. บันทึกว่ารัฐภาคีกัมพูชาได้ยื่นต่อคณะกรรมการมรดกโลกซึ่งแผนผังฉบับใหม่ของทรัพย์สิน (RGPP) รวมอยู่ใน WHC 08/32.COM/INF.8B.Add.2 (ซึ่งต่อจากนี้ไปจะเรียกว่า “RGPP”) ระบุขอบเขตที่ทบทวนใหม่ของพื้นที่ที่เสนอสำหรับการขึ้นทะเบียนในบัญชีมรดกโลก
7. ตัดสินบนพื้นฐานการยกเว้นเป็นกรณีพิเศษให้รับในกระบวนการพหุภาคีซึ่งไปสู่การจัดทำรายงานขยายความเสริมซึ่งเสนอเมื่อเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 2008

โดยรัฐภาคีกัมพูชา ตามคำขอของคณะกรรมการมรดกโลกของยูเนสโก ข้อมูลส่งโดยรัฐภาคีนั้นภายหลังจากกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในวรรค 148 ของแนวปฏิบัติดำเนินการ

8. รับรองว่าไทยได้แสดงความปรารถนาซ้ำแล้วซ้ำอีก เพื่อที่จะร่วมในการขอขึ้นทะเบียนปราสาทพระวิหารและพื้นที่โดยรอบ

9. บันทึกว่าทรัพย์สินที่เสนอสำหรับขึ้นทะเบียนได้รับการลดขนาดและประกอบเพียงปราสาทพระวิหารและไม่รวมชะง่อนเขาที่มีพื้นที่กว้าง หน้าผา และถ้ำต่าง ๆ

10. พิจารณาต่อไปอีกว่าการค้นคว้าทางโบราณคดีกำลังดำเนินอยู่ ซึ่งอาจมีการค้นพบสำคัญซึ่งอาจทำให้สามารถพิจารณาการขอขึ้นทะเบียนข้ามพรมแดนใหม่ได้ ซึ่งจะต้องได้รับความยินยอมทั้งจากกัมพูชาและไทย

11. ส่งเสริมกัมพูชาให้ประสานงานกับไทยในการอนุรักษ์คุณค่าของทรัพย์สินด้วยข้อเท็จจริงที่ว่า ประชาชนในพื้นที่โดยรอบได้ให้คุณค่าแก่ปราสาทพระวิหารมาช้านาน และตกลงว่าจะเป็นสิ่งพึงปรารถนาในอนาคตที่จะสะท้อนคุณค่าและภูมิทัศน์อย่างสมบูรณ์ โดยการขอขึ้นทะเบียนในบัญชีมรดกโลกเพิ่มเติม ซึ่งจะเข้าเกณฑ์ 3 และ 4 ซึ่งได้รับการรับรองแล้วโดยคณะกรรมการในคำตัดสิน 31COM 8B.24

12. ขึ้นทะเบียนปราสาทพระวิหาร กัมพูชา ในบัญชีมรดกโลกในเกณฑ์ 1

13. ออกคำแถลงเกี่ยวกับคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล ดังต่อไปนี้

ปราสาทพระวิหารซึ่งเป็นกลุ่มสถาปัตยกรรมที่มีลักษณะเฉพาะของชุดอาคารที่เชื่อมต่อกันด้วยระบบทางเดินและบันไดเป็นแนวแกนยาว 800 เมตร เป็นศิลปกรรมชั้นเยี่ยมของสถาปัตยกรรมเขมร ในเรื่องของผัง การตกแต่ง และความสัมพันธ์กับภูมิทัศน์แวดล้อมที่น่าตื่นตาตื่นใจ

เกณฑ์ 1: พระวิหารเป็นศิลปกรรมชั้นเยี่ยมของสถาปัตยกรรมเขมร ซึ่งมีความบริสุทธิ์อย่างยิ่งทั้งในเรื่องผังและในรายละเอียดการตกแต่ง

ความถูกต้องแท้จริงได้รับการยอมรับในลักษณะที่อาคารและวัสดุได้แสดงคุณค่าของทรัพย์สินเป็นอย่างดี ข้อเด่นของทรัพย์สิน ประกอบด้วย กลุ่มปราสาทบูรณาภาพของทรัพย์สินถูกทำให้เสียไปส่วนหนึ่ง เพราะส่วนของชะง่อนเขาไม่ได้รวมไว้ในขอบเขตของทรัพย์สิน มาตรการป้องกันปราสาทในทางกฎหมายถือว่าเพียงพอ

และความคืบหน้าในกำหนดแนวทางของแผนบริหารจัดการ ต้องได้รับการพัฒนาเป็นแผนบริหารจัดการเต็มรูปแบบที่ได้รับการรับรอง

14. ร้องขอให้รัฐภาคีกัมพูชา โดยการประสานงานกับยูเนสโก ให้จัดการประชุมคณะกรรมการประสานงานระหว่างประเทศเพื่อรักษาและพัฒนาทรัพย์สินภายในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 2009 โดยเชิญให้รัฐบาลไทยและหุ้นส่วนระหว่างประเทศอีกไม่เกิน 7 ประเทศเข้าร่วม เพื่อตรวจสอบนโยบายทั่วไปเกี่ยวกับการรักษาคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลของทรัพย์สิน โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการอนุรักษ์สากล

15. ร้องขอรัฐภาคีกัมพูชาให้ส่งเอกสารต่อไปนี้ ให้ศูนย์มรดกโลกภายในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2009

ก) แผนที่ชั่วคราวซึ่งให้รายละเอียดเพิ่มเติมของทรัพย์สินที่ได้ขึ้นทะเบียนและแผนที่กำหนดขอบเขตของกันชนที่ระบุใน RGPP

ข) เอกสารคำขอขึ้นทะเบียนที่ปรับปรุงแล้วเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลงขอบเขตของทรัพย์สิน

ค) รายงานความคืบหน้าเกี่ยวกับการเตรียมแผนบริหารจัดการ

16. ร้องขอเพิ่มเติมต่อรัฐภาคีกัมพูชาให้ส่งแผนบริหารจัดการที่สมบูรณ์เพื่อทรัพย์สินที่ได้รับการขึ้นทะเบียนพร้อมทั้งแผนที่ที่เสร็จให้ศูนย์มรดกโลกภายในกุมภาพันธ์ ค.ศ. 2010 เพื่อให้ส่งแก่คณะกรรมการมรดกโลกในสมัยประชุมที่ 34 ใน ค.ศ. 2010

ภาคผนวก ง
ถ้อยแถลงของหัวหน้าคณะผู้แทนไทย
ในการประชุมคณะกรรมการมรดกโลก สมัยที่ 32

ถ้อยแถลงโดยนายพดล ปัทมะ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ และหัวหน้าคณะผู้แทนไทย
ในการประชุมคณะกรรมการมรดกโลก สมัยที่ 32 นครควิเบก ประเทศแคนาดา
วันที่ 7 กรกฎาคม 2008

ท่านประธาน ท่านสมาชิกคณะกรรมการมรดกโลกผู้ทรงเกียรติ ท่านสุภาพสตรี
และสุภาพบุรุษทุกท่าน

นับเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ผมได้นำคณะผู้แทนไทยเดินทางมาร่วมประชุม
คณะกรรมการมรดกโลก สมัยที่ 32 ณ นครควิเบก อังการามในวันนี้

เกี่ยวกับข้อมติในเรื่องการขึ้นทะเบียนปราสาทพระวิหารเป็นมรดกโลกที่
คณะกรรมการฯ ได้ให้การรับรองไป ซึ่งแม้จะตั้งอยู่บนข้อบกพร่องและข้อจำกัดของ
คุณสมบัติต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการได้รับสถานะมรดกโลกที่สมบูรณ์ ตามข้อประเมินของ
อิโคโมสด้านทรัพย์สินทางวัฒนธรรม ประเทศไทยประสงค์ให้บันทึกข้อสังเกตและ
ข้อสงวนดังต่อไปนี้

นอกเหนือจากข้อขัดแย้งเรื่องพรมแดนต่าง ๆ ที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขในพื้นที่
รอบ ๆ ปราสาทพระวิหาร ประเทศไทยประสงค์จะชี้ให้เห็นว่า ข้อมติของคณะกรรมการ-
มรดกโลกไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติ เนื่องจากการกระทำหรือมาตรการ
และการดำเนินการใด ๆ ที่จะติดตามมาหลังจากนี้ ไม่ว่าจะเป็นโดยกัมพูชาหรือฝ่ายที่สามอื่น ๆ
ในพื้นที่ข้างเคียงปราสาทพระวิหารที่เป็นดินแดนไทยนั้น จะไม่สามารถดำเนินการได้
จนกว่าจะได้รับความยินยอมของประเทศไทยเท่านั้น ในฐานะรัฐภาคีอนุสัญญาคุ้มครอง
มรดกโลก ค.ศ. 1972 ประเทศไทยยืนยันสิทธิทั้งหลายทั้งปวงของไทยตามมาตรา 11 (3)
ของอนุสัญญาฯ ซึ่งกำหนดว่าการรวมเอาทรัพย์สินที่ตั้งอยู่ในดินแดนอธิปไตย หรือ
เขตอำนาจซึ่งอ้างสิทธิมากกว่าหนึ่งรัฐจะไม่มีผลต่อสิทธิของรัฐที่มีข้อพิพาท

ประเทศไทยขอย้ำว่า การประท้วงและคัดค้านเอกสารทั้งปวงที่กัมพูชาได้ยื่นเพื่อ
เสนอขึ้นทะเบียนปราสาทพระวิหารเป็นมรดกโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายงานทางเทคนิค
ของคณะผู้เชี่ยวชาญ และรายงานความก้าวหน้าที่ได้เต็มไปด้วยข้อบกพร่อง เพราะประเทศ
ไทยถูกปิดโอกาสไม่ให้เข้าร่วมอย่างเต็มที่จนจำใจต้องสงวนสิทธิและปลีกตัวออกจาก

รายงานดังกล่าว ในท้ายที่สุดประเทศไทยประสงค์ให้บันทึกแก่คณะกรรมการมรดกโลกว่า แผนบริหารจัดการของปราสาทพระวิหารที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติจะไม่มีทางสมบูรณ์ได้ หากปราศจากความร่วมมือจากประเทศไทย

ประเทศไทยรู้สึกเศร้าใจที่ว่าคณะกรรมการมรดกโลกได้เพิกเฉยต่อข้อเท็จจริงที่ว่า ไทยมีฐานะเป็นประเทศที่มีส่วนได้ส่วนเสียสำคัญ และความเป็นไปได้ที่ไทยจะยื่นเสนอ บริเวณโดยรอบในเขตแดนไทยที่มีลักษณะสอดคล้องเกื้อกูลต่อคุณค่าอันโดดเด่นเป็นสากลของปราสาทพระวิหารในฐานะมรดกโลก เพื่อให้คุณค่าของทรัพย์สินแห่งนี้มีความสมบูรณ์ในฐานะมรดกโลกอย่างแท้จริง ดังนั้นประเทศไทยจึงขอย้ำ ณ ที่นี้ ถึงความตั้งใจที่จะยื่นจดทะเบียนสถานที่และอาณาบริเวณในดินแดนไทยที่เกี่ยวข้องกับปราสาทพระวิหาร เพื่อให้ได้รับสถานะเป็นมรดกโลก เพื่อให้คุณค่าความสำคัญและความสมบูรณ์ของสถานที่แห่งนี้ปรากฏเป็นความจริง ในการนี้ไทยจึงร้องขอคณะกรรมการฯ พิจารณาให้การสนับสนุนเจตนาของประเทศไทยในเรื่องนี้ด้วย

โดยสรุป ประเทศไทยซึ่งจำเป็นต้องคัดค้านข้อมติในการขึ้นทะเบียนปราสาทพระวิหารเป็นมรดกตามที่กัมพูชาเสนอ โดยฝ่ายเดียว เนื่องจากการขึ้นทะเบียนมรดกโลกที่ขาดความสมบูรณ์และไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์

ในนามของคณะผู้แทนไทย ขอแจ้งและให้ความมั่นใจกับคณะกรรมการมรดกโลกว่าปัญหาการขึ้นทะเบียนปราสาทพระวิหารเป็นมรดกโลกนี้ เป็นเพียงประเด็นเดียวในภาพรวมของความสัมพันธ์ไทยกับกัมพูชา รัฐบาลไทยยังคงให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการทำงานอย่างใกล้ชิดกับรัฐบาลกัมพูชาในทุกเรื่องต่อไป เพื่อผลประโยชน์ร่วมกันของประเทศและประชาชนของทั้งสองประเทศ

ท่านประธาน ท่านสมาชิกคณะกรรมการมรดกโลกผู้ทรงเกียรติ

สุดท้ายไทยประสงค์จะย้ำการสงวนสิทธิต่าง ๆ ตามที่ระบุในหนังสือลงวันที่ 6 กรกฎาคม ค.ศ. 1962 โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของราชอาณาจักรไทย ถึงรักษากาลเลขาธิการองค์การสหประชาชาติ และยืนยันรักษาสีทธิของไทยว่าการขึ้นทะเบียนปราสาทพระวิหารเป็นมรดกโลกจะไม่กระทบต่อสิทธิทั้งปวงของประเทศไทยเกี่ยวกับบูรณาภาพแห่งดินแดนและอธิปไตย ตลอดจนการสำรวจและปักปันเขตแดนทางบกในพื้นที่ในอนาคต และทำที่ทางกฎหมายของประเทศไทย

บรรณานุกรม

เอกสารภาษาไทย

หนังสือ

กระทรวงการต่างประเทศ. ข้อมูลที่ประชาชนไทยควรทราบเกี่ยวกับกรณีปราสาท-
พระวิหารและการเจรจาเขตแดนไทย-กัมพูชา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์-
อมรินทร์พริ้นติ้ง, 2542.

_____. คำพิพากษาศาลยุติธรรมระหว่างประเทศคดีปราสาทพระวิหาร. พระนคร:
โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี, 2505.

กอบกุล ราชะนาคร. พันธกรณีระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อม (เอกสารทางวิชาการ
หมายเลข 12). กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ, 2548.

_____. พัฒนาการของหลักกฎหมายสิ่งแวดล้อมและสิทธิชุมชน (เอกสารทางวิชาการ
หมายเลข 25). กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ, 2549.

งามพิศ สัตย์สงวน. หลักมานุษยวิทยาวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์รามการพิมพ์,
2543.

จตุรงค์ ถิระวัฒน์. กฎหมายระหว่างประเทศ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน,
2550.

จุมพต สายสุนทร. กฎหมายระหว่างประเทศ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดือนตุลา, 2540.

นพดล ปัทมะ. นพดล ปัทมะ ผมไม่ได้ขายชาติ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เคล็ดไทย, 2551.

นันทนา เตชะวนิชย์. ประวัติศาสตร์ตะวันออกกลาง. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2538.

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. คำอธิบายกฎหมายมหาชน เล่ม 1: วิวัฒนาการทางปรัชญาและ
ลักษณะของกฎหมายมหาชนยุคต่าง ๆ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2536.

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. แฉเอกสาร “ลับที่สุด” ปราสาทพระวิหาร พ.ศ. 2505-2551.

พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชน, 2551.

วสุ โปษะนันท์. การศึกษาเปรียบเทียบ การบูรณะโบราณสถาน อนันตโลเชศ.

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เซเว่น พรินติ้ง กรุ๊ป, 2540.

วิสูตร ตูยานนท์. เอกสารประกอบคำบรรยายวิชากฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมือง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2547.

ศรีศักร วัลลิโภคม, อภิษฎาเพ็ญ สารระยา และวลัยลักษณ์ ทรงศิริ. เขาพระวิหาร: ระเบิดเวลาจากยุคอาณานิคม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชน, 2551.

สำนักโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ. คู่มือปฏิบัติงาน อส.มศ. อาสาสมัครท้องถิ่นในการดูแลรักษามรดกทางศิลปวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร, 2542.

สุรสวัสดิ์ สุขสวัสดิ์, หม่อมหลวง. การอนุรักษ์ศิลปกรรม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542.

บทความ

“ปราสาทศักดิ์สิทธิ์ กิ่ง อ. โคกสูง จ. สระแก้ว.” จุลสารอิโคโมสไทย 1 (เมษายน-กรกฎาคม 2547): 7-8.

พรชัย ดำเนินวิวัฒน์. “ประเทศไทยกับกฎหมายสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศในปัจจุบัน.” วารสารนิติศาสตร์ 30 (มีนาคม 2543): 39-40.

ศุภมิตร ปิติพัฒน์. “การบริหารจัดการชายแดนในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ.” จุลสารความมั่นคงศึกษา 2, 53 (กุมภาพันธ์ 2552): 7-8.

สุรชาติ บำรุงสุข. “การบริหารจัดการชายแดนกับความมั่นคงของชาติ.” จุลสารความมั่นคงศึกษา 2, 53 (กุมภาพันธ์ 2552): 24-25.

_____. “วิกฤติแห่งพระวิหาร.” มติชนสุดสัปดาห์, 25-31 กรกฎาคม 2551, หน้า 36-37.

วิทยานิพนธ์

กรรณิการ์ สุธีรัตนภิรมย์. “พัฒนาการแนวคิดและวิธีการอนุรักษ์โบราณสถานในประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2548.

อัสมา สิมารักย์. “ผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในเมืองฮอยอัน ประเทศเวียดนาม ภายหลังได้รับการประกาศให้เป็นเมืองมรดกโลก.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2551.

เอกสารอื่น ๆ

กรมศิลปากร [Online]. Available URL: <http://www.finearts.go.th/th/history.php>, 2552 (กันยายน, 24).

ชมรมนักข่าวสิ่งแวดล้อม. “เอกสารการสัมมนาเรื่อง ปัญหาตัดต้นไม้ทางขึ้นเขาใหญ่ ใครรับผิดชอบ.” สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย, 9 มิถุนายน 2553.

นพดล โชติศิริ, พันเอก. “สรุปการอภิปราย เรื่อง เขาพระวิหารกับอนาคตความสัมพันธ์ ไทย-กัมพูชา.” ห้องประชุมจุมภฏ-พันธุ์ทิพย์ อาคารประชาธิปก-รำไพพรรณี, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 12 กุมภาพันธ์ 2551.

ปรีดิยาธร เทวกุล, ม.ร.ว. บทเรียนจากกรณีขึ้นทะเบียนปราสาทพระวิหาร [Online]. Available URL: http://www.maticom.co.th/news-detail.php?newsid=2533 & grp_id, 2552 (มีนาคม, 17).

มติคณะกรรมการมรดกโลก สมัยประชุมที่ 32 COM 8 B. 102, ข้อ 13.

วสุ โปษะนันท์. สรรตราว สถูปคู่ และโบราณสถานอื่น ๆ ที่ต่อเนื่องจากปราสาทพระวิหาร [Online]. Available URL: <http://vasuposh.blogspot.com/2008/12/blog-post.html>, 2552 (มกราคม, 4).

สภาผู้แทนราษฎร. คณะกรรมาธิการการต่างประเทศประจำสภาผู้แทนราษฎร.

“สรุปผลการประชุม คณะกรรมาธิการการกฎหมาย การยุติธรรม และสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ 18/2.” ห้องประชุมคณะกรรมาธิการ หมายเลข 205 ชั้น 2 อาคารรัฐสภา 2, 4 พฤศจิกายน 2552.

อดุลย์ วิเชียรเจริญ. “สรุปการอภิปรายทางวิชาการเรื่อง การขึ้นทะเบียนปราสาทพระวิหาร: ปัญหากฎหมายและอธิปไตยของชาติ.” โครงการความร่วมมือระหว่างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร และสถาบันพระปกเกล้า. โรงแรมรามาร์คเด็นส์ กรุงเทพมหานคร, 30 มิถุนายน 2551.

กฎหมาย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550.

กฎบัตรสหประชาชาติ.

ธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ.

สนธิสัญญาสยาม-ฝรั่งเศส ค.ศ. 1907.

อนุสัญญากรุงเฮก ค.ศ. 1907.

อนุสัญญากรุงเฮก ค.ศ. 1954.

อนุสัญญาระหว่างสยาม-ฝรั่งเศส ค.ศ. 1904.

ข้อบังคับกรุงเฮก ค.ศ. 1923.

เอกสารต่างประเทศ

An Introduction to World Heritage [Online]. Available URL: [http://](http://unescobkk.org/fileadmin/user_upload/news/doc/Thai_Intro_to_World_Heritage.pdf)

unescobkk.org/fileadmin/user_upload/news/doc/Thai_Intro_to_World_Heritage.pdf, 2009 (August, 25).

Arend, Anthony Clark, and Robert J. Beck. **International and the Use of Force: Beyond the UN Charter Paradigm**. New York: Routledge, 1993.

Convention Concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage.

Feilden, Bernard M. **An Introduction to Conservation of Cultural Property**. Rome: UNESCO, 1979.

Harvard Research. "Jurisdiction in Respect to Crime." **American Journal of International Law** 29 (June 1935): 439. Citing Gerhard O. W. Mueller and Edward M. Wise, eds. **International Criminal Law**. London: Sweet & Maxwell, 1965.

Lopez, Jean. **Tell me About: World Heritage**. Paris: UNESCO, 2002.

Macedo, Stephen. **The Princeton Principles on Universal Jurisdiction**. Englewood Cliffs, NJ: Princeton University, 2001.

Operational Guidelines for the Implementation of the World Heritage Convention.

Randall, Kenneth C. "Universal Jurisdiction Under International Law." **Texas Law Review** 66 (March 1988): 786-797.

Sandys, Duncan Lord. "Tourism and Heritage Conservation." Paper presented at Pattaya Conference. Bangkok, 4-7 November 1979.

The Council of the Ministers of the Royal Government of the Kingdom of Cambodia. **The Temple of Preah Vihear Proposed for the Inscription on the World Heritage List**. Phnom Penh: UNESCO, 2008.

UNESCO. **About World Heritage: Brief History** [Online]. Available URL: <http://whc.unesco.org/en/convention>, 2009 (August, 9).

_____. **Advisory Bodies** [Online]. Available URL: http://whc.unesco.org/en/advisory_bodies/, 2009 (July, 10).

UNESCO. **World Heritage Information Kit** [Online]. Available URL:

<http://whc.unesco.org/en/activities/567/>, 2008 (June, 15).

_____. **World Heritage List** [Online]. Available URL: [http://www.whc](http://www.whc.unesco.org/en/list)

[.unesco.org/en/list](http://www.whc.unesco.org/en/list), 2009 (August, 9).

United Nation Convention on the Law of the Sea 1982.

Vienna Convention on the Law of Treaties 1969.

Vienna Convention on the Law of Treaties 1986.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ ชื่อสกุล นางสาวสุชาดา เรืองแสงทองกุล
วัน เดือน ปีเกิด 8 พฤษภาคม 2527
สถานที่เกิด จังหวัดชลบุรี
วุฒิการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
จากโรงเรียนชลกัลยานุกูล ปีการศึกษา 2544
สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2)
มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2547
สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิตไทย
สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา สมัยที่ 58
ปีการศึกษา 2548
สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทวิชาว่าความ
สำนักฝึกอบรมวิชาว่าความแห่งสภานายความ รุ่นที่ 27
ปี พ.ศ. 2550

